

[Industriministeren]

også skulle have været nogle ord om beskæftigelsen.

Hr. Rahbæk Møllers hovedsynspunkt var vel, at redegørelsen gav udtryk for passivitet. Det kan ikke undre, at jeg er uenig med min forgænger og hr. Rahbæk Møller i de fremførte vurderinger. Regeringens økonomiske politik er planlagt og gennemført med det sigte at skabe vækst i industriens investeringer, produktion og eksport.

Regeringens indkomspolitik, rentepolitik og faste valutakurspolitik er i sig selv en offensiv og en dynamisk industripolitik. Regeringen har hermed udformet rammer, som vore mange dygtige virksomhedsledere og medarbejdere i industrien skal udfylde. Nu er det endelig soleklart for enhver, at det er fordelagtigt at investere aktivt, og at det er mere fordelagtigt end at investere passivt.

Nøgleordet for succes på hjemmemarkedet og på eksportmarkedet er konkurrencedygtighed. Den har regeringen i samarbejde med et flertal her i Folketinget og i samarbejde med arbejdsmarkedets organisationer fået etableret, og nu er det op til virksomhedslederne og deres mange dygtige medarbejdere at udnytte og benytte den nye styrkeposition og dermed også at bekæmpe arbejdsløsheden. Jeg troede ikke, det var nødvendigt at fremføre den slags betragtninger, for det er jo dette mål, som ligger bag ved alt, hvad vi siger i den industripolitiske redegørelse.

Som supplement til regeringens økonomiske politik har vi en række erhvervsfremmeordninger, der falder i to grupper. Ordførerne har behandlet dette emne. Hr. Erling Jensen ønskede, at der skulle skabes ro om K-låneordningen, og fru Janné Normann ønskede, at renten på K-lånene skulle falde i takt med faldet i markedsrenten. Regeringen er af den opfattelse, at hverken K-lån eller skibskreditorordning eller Dansk Eksportfinansieringsfond for øjeblikket kan afvikles. De kan først afvikles på det tidspunkt, da den danske rente er bragt ned på niveau med den udenlandske.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige til fru Janné Normann, at regeringen har gennemført en valutareform, hvorefter virksomhederne i by og på land pr. 1. maj er i stand til at optage udenlandske finanslån til alle driftsudgifter, ikke blot til investeringer i maskiner og bygninger, men til alle driftsudgifter, og

det er fordelagtigt især at optage finanslån i DM og i gylde.

Jeg har bemærket, at nationalbankdirektøren og forlaget Management har sat salget i vejret på en debat om disse ordninger. Det undrer mig i høj grad, at forlaget Management behandler dette emne netop nu, hvor regeringens økonomiske politik er godt på vej til at overflødiggøre dem. Den tidligere regerings højrentepolitik kunne med rimelighed have motiveret et initiativ fra nationalbankdirektør og fra forlaget Management, men dengang var ordningerne nødvendige, det erkender jeg da. Hvis man under en højrentepolitik ønsker at bygge og sælge skibe til udlandet, at sælge kapitalgoder, at opretholde investeringerne, er man nødsaget til at udligne forskellen imellem det alt for høje indenlandske renteniveau og det lave udenlandske, ellers kan virksomhederne ikke konkurrere, hverken på hjemmemarkedet eller på eksportmarkedet. Men som sagt, behovet for disse ordninger mindskes, efterhånden som regeringens politik slår igennem. Dermed går jeg også ud fra, at jeg har besvaret hr. Arne Christiansens spørgsmål om, om disse ordninger ikke afvikler sig selv. Det er jeg enig med hr. Arne Christiansen i.

Den ene gruppe var disse rentestøtteordninger, den anden gruppe er industriministeriets erhvervsfremmeordninger, teknologisk service, produktudviklingsfondene, eksportfremme, egnsudvikling, anlægsfinansieringsordninger, lånelovgivning osv. Hr. Erling Jensen var inde på de sidste områder.

Set på årsbasis drejer det sig i alt om ca. 1,2-1,3 mia kr., som vi har til anvendelse inden for disse områder. Som svar på hr. Arne Christiansens spørgsmål kan jeg sige, at ordningerne er ikke selektive. Alle kan søge om at få andel i disse midler, og de søger også meget kraftigt. Vi mærker i industriministeriet, at det vokser og gror i bunden af dansk erhvervsliv. Der er masser af ansøgninger om at få andel i disse midler. Det synes jeg er meget positivt.

Jeg vil også gerne have sagt, at disse støtteordninger skal virke som et incitament for erhvervslivet. Det er en art hjælp til selvhjælp. Jeg vil også sige, at det er erhvervslivet selv, der er med til at administrere de ordninger, som politikerne og den tidligere regering har udstukket rammerne for. Det